

Besøg på skoler i Kampala, hvor børn er med i SED-projektet

Det var dejligt at opleve, hvordan alle børn er stolte af deres forskellige projekter, og de deler gerne med mig - både gode og mindre gode erfaringer. For flere af dem krævede det stor overvindelse at skulle kommunikere på engelsk. De få ord, jeg kan på Luganda, rækker ikke langt, selvom jeg ved, at en høne hedder "enkoko" og en ged "embuzi", men lige for tiden er der ingen geder i SED-projekterne.

Børn i Afrikas SED-projekt hjælper børn med selv at skaffe penge til mad og skolegang. I februar 2018 interviewede Birgitte Bech 23 børn, som alle er med i vores mikroøkonomi-projekt. Birgitte snakkede med 23 børn mellem 9 og 15 år og der var en rimelig ligelig fordeling mellem piger og drenge.

Af Birgitte Bech

Flere og flere sandaler

Projekterne, som børnene har valgt, er forskellige. En pige i P5 begyndte med 5 par sandaler, som hun solgte, og for de penge, solgte gav, købte hun flere sandaler. Hun fortalte, at hun nu havde 21 par sandaler til at sælge, desuden havde hun også været i stand til at bidrage med at købe ting til skolebrug.

Fra små til store fisk

Joshua, også i P5, solgte fisk. Han var begyndt med nogle små fisk, men allerede nu har hans forretning gjort, at han kunne købe store frisk - tilapia - med salg for øje. Han er iført en fin ny skoleuniform, som han har købt for de indtjente penge.

Grisen blev til sko og ny gris

Victoria på bare 11 år har fået en gris til sit projekt. Da hun solgte grisen, gav hun 50.000 ug sh retur til **Børn i Afrika**, hun købte fine sko og en ny gris. Hun fortæller meget glad og stolt om sit projekt.

Trækul gav medicin

En pige fortalte mig om, hvordan hendes mor var blevet meget syg og skulle på hospitalet. Hun solgte trækul i sit projekt, og pengene blev brugt til medicin til hendes mor. I dag er hendes mor rask, fordi datterens projekt hjalp familien.

Engagement

Sådan fortsætter historierne om æg, der bliver spist af rotter, andeæg som ikke bliver udruget, kyllinger som løber hjemmefra, demonstration af hvordan man laver trækul, diskussion om priser på æg og meget mere. Det skønne er at opleve disse meget engagerede børn, samt også høre lidt om, hvordan for-

ældre eller bedsteforældre støtter op om børnenes projekter.

På en af skolerne, som vi besøger, oplever jeg et godt tiltag. Hver klasse har fået tildelt et lille stykke jord uden for deres klasseværelse, og her dyrker de grønsager. Det er de enkelte klassers ansvar at passe grønsagerne, og når der så høstes, er det til brug for hele skolen. Det er en rigtig god ide at få udnyttet jorden på denne måde, og samtidig ser det rigtig pænt ud - der er stadig masser af plads til leg og fodbold. Det er dejligt at komme rundt og se, hvordan lærerne for få midler kan skabe nye tiltag.

Kun 8 ud af 150 børn har penge til mad

Vi besøger også en skole, som er startet i 1936. Skolen ligger langt fra alfarvej, og kun 8 børn ud af de 150 børn har haft penge med til at købe mad for. Derfor bringer det stor glæde, at vi har 50 kg majs mel med til dem, så de i det mindste kan få mad i de næste to uger. Man skal selv betale for at få mad (de får majsgrød eller en slags vælling i en kop, som et let formiddagsmåltid), og betalingen er 10.000 Ug sh (ca. 17 danske kr.) for en termin (4 måneder), men alligevel kan det være svært at skaffe dette beløb.

Når vi nu kommer ud med majs mel, prøver vi at fortælle børnene om vigtigheden af, at man får noget at spise - at man lærer bedre, når man har mad i maven og ikke er sulten. Virkeligheden er, at mange børns frokost i skolen blot er at spille fodbold i forsøg på at glemme sulten. Børnene lover, at de vil gå hjem og fortælle forældrene, at det er en nødvendighed med mad i maven gennem en lang skoledag, hvis man skal lære noget, og vi håber bare, at forældrene vil indse vigtigheden af, at de får samlet 10.000 ug.sh. sammen.